01/04/2024

Β’ Χαιρετισμοί στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Νεμέας υπό τον Επίσκοπο Κεγχρεών

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κορίνθου, Σικυώνος, Ζεμενού, Ταρσού και Πολυφέγγους

Ο Θεοφιλέστατος Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος τέλεσε την Ακολουθία των Β’ Χαιρετισμών στον Ιερό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Νεμέας την Παρασκευή 29 Μαρτίου 2024.

Τον Θεοφιλέστατο πλαισίωσαν ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Αθανάσιος Αλτανόπουλος**, Εφημέριος του ως άνω εξονομασθέντος Ιερού Ναού, **π. Ευάγγελος Μπακασέτας**, Εφημέριος Ιερού Ναού Εισοδίων Θεοτόκου Νεμέας και ο Διάκονος **π. Χρήστος Χίλιας**, ενώ συμπροσευχόμενοι παρεστάθησαν οι Πανοσ. Αρχιμανδρίτης **π. Θεόκλητος Φραγκιουδάκης**, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Παναγίας Βράχου Νεμέας, Αιδεσ. **π. Ανδρέας Βαρελάς**, Εφημέριος Ιερού Ναού Αγίου Γεωργίου Μποζικών και ο Αιδεσ.

π. Ευάγγελος Πανταζής, της Ιεράς Μητροπόλεως Αργολίδος.

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Κεγχρεών κ. Αγάπιος μίλησε στο Εκκλησίασμα, στο οποίο παρίστατο μεγάλος αριθμός νέων παιδιών αγοριών και κοριτσιών με τους επίσης νέους στην ηλικία γονείς τους, ως και οι Κατηχήτριες του Ιερού Ναού με τις μαθήτριες τους, οι οποίες και παρατεταγμένες κάτω και έμπροσθεν του σολέα συνέψαλαν το δεύτερο «*Τη υπερμάχω...*» μετά του αριστερού χορού του Ιερού Ναού, για τα όσα αναφέρει ο Ευαγγελιστής Λουκάς ευθύς μετά το γεγονός του Ευαγγελισμού (α' 39-56), σαν συνέχεια της πανηγύρεως του συγκεκριμένου Ιερού Ναού. Έκανε λόγο για την ανάγκη της Πανάγνου Μαριάμ, όπως συμβαίνει σε κάθε άνθρωπο, να επικοινωνήσει με κάποιον και να εμπιστευθεί τα άγια συναισθήματα της ψυχής Της, που, υπό την άμεση και ζωηρή εντύπωση του Ουρανίου γεγονότος του Ευαγγελισμού, δονείται από υπέργειες συγκινήσεις και ευσεβή βιώματα. Η πατρίδα Της Ναζαρέτ δεν προσεφέρετο για τέτοιου είδους ιερές επικοινωνίες, αν θυμηθούμε τους λόγους του Ναθαναήλ˙ «*ἐκ Ναζαρὲτ δύναταί τι ἀγαθὸν εἶναι;* » (Ιω. α', 47), αλλά και προς τον ευσεβή και δίκαιο Ιωσήφ δεν ηδύνατο ν' αναφερθεί, γιατί η παρθενική συστολή Της έκλεινε το πανάγιο στόμα Της. Μόνο κατάλληλο πρόσωπο για τον σκοπό αυτό ήταν η συγγενής της Ελισάβετ, που, κατά την υπόδειξη του Αρχαγγέλου Γαβριήλ ευρίσκετο σχεδόν υπό όμοιες συνθήκες.

«Θείω πνεύματι κινηθείσα» η Παρθένος Κόρη «*ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς*» (Λουκ. α', 39) προς συνάντηση της γηραίας στείρας, που έγινε γόνιμος, για να ευρεθή Αυτή μπροστά σε νέες εκπλήξεις. Η σύζυγος του Ιερέως Ζαχαρίου, η

ηλικιωμένη και σεβαστή οικοδέσποινα Ελισάβετ γνωρίζει το ουράνιο μυστικό της Μαρίας, που διατρέχει τα πρώτα χρόνια Της, και την ασπάζεται, αποκαλώντάς Την «*εὐλογημένη ἐν γυναιξὶ*», ονομάζει «*εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας Της* », Την προσφωνεί «μητέρα του Κυρίου της, και την χαρακτηρίζει «*μακαρίαν* »! Και τότε η Αειπάρθενος χωρίς να σταθεί ούτε για μια στιγμή, στους επαίνους, του θαυμαστούς, στα δίκαια εγκώμια της Ελισάβετ, απαντά με μια ουράνια ανάταση καρδιάς, που έδειχναν το μεγαλείο της ψυχής Της, τις πολλές αρετές που στόλιζαν την προσωπικότητά της και κυρίως την ταπείνωσή Της.

Δέχεται ότι ο Θεός είδε την ταπείνωσή Της, ενώ ταυτόχρονα χαρακτηρίζει τον εαυτό Της δούλη του Θεού.

Συγκλονιστική η μεγάλη ταπείνωσή Της, η οποία είλκυσε την απόφασή του Θεού και δικαίωσε την επιλογή Του.

Δεν κρατεί τίποτα για τον εαυτό Της, τα πάντα τα αποδίδει στον θείο Δοτήρα. Η ευσεβής ψυχή της Ταπεινής Κόρης της Ναζαρέτ δεν συναρπάζεται από το μέγεθος της τιμής, που Της έγινε, αλλ᾽ αναγνωρίζει ότι στο πολύ έλεος του Κυρίου Της οφείλει τα μεγαλεία, που Της «εποίησεν ο δυνατός», αφού έρριψε βλέμμα ευμενείας και συμπάθειας στην μικρότητα και ασημότητα της δούλης Του!

Αυτή η αρετή της ταπεινοφροσύνης χαρακτηρίζεται στην πατερική ορολογία «υψοποιός», δηλαδή, όποιος την κατέχει τον ανυψώνει.

Η ταπείνωση μας φέρνει πιο κοντά στον Θεό, ενώ ο εγωϊσμός μας απομακρύνει˙ «*Θεός υπερηφάνοις αντιτάσσεται, ταπεινοίς δε δίδωσι χάριν*» (Ιακ. δ’, 4). Μας βοηθεί να ιδούμε τις ελλείψεις μας και τις αδυναμίες μας προς διόρθωση. Μας προφυλάσσει από την κατάκριση, αφού θεωρούμε τον εαυτό μας «κάτω πάντων». Κάθε ταπείνωσή μας είναι αύξηση και υπάρχει μεγάλη ωφέλεια στην ψυχή μας όταν, έχοντες προ οφθαλμών την Ταπείνωση της Ακηράτου Αγίας Παρθένου, συνειδητοποιούμε την πνευματική γυμνότητά μας, με αποτέλεσμα τότε ο ίδιος ο Θεός να μας ανυψώνει σύμφωνα με τους αψευδείς λόγους Του˙ «*ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται*» (Λουκ. ιη’, 14).

Η βαθύτατη ταπείνωση της θεοχαρίτωτης Μαριάμ εμφανίζει τον πλούσιο και ουράνιο ψυχικό Της κόσμο στην θαυμάσια ωδή Της, που ξεπερνά και τις ωδές του Μωϋσέως, της αδελφής του Μαριάμ, της Προφήτιδος Άννης, με την θερμή ευσέβειά Της την φωτισμένη πίστη Της και την θεία σοφία Της. Όποιος, λοιπόν, θέλει η προσευχή του να εισακούεται από τον Θεό ας ενδυθεί την αγία Ταπείνωση κατά το πρόσωπο της «Δούλης Κυρίου», αφού σύμφωνα με την δική Του διδασκαλία «*ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν*» (Ψαλ. 101,18))

Τέλος, μετέφερε στους Πιστούς τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορίνθου κ. **Διονυσίου** για την πανήγυρη της Ενορίας τους ως και για «καλό Πάσχα»!